

Hanna Söderström

PÖYTÄLAATIKKORUNOJA
ELÄMÄSTÄ
KUOLEMASTA JA
RAKKAUDESTA

Lukijalle

Olen kirjoittanut runoja lapsesta saakka.

Elämä tuo iloja ja suruja. Runojen kirjoittaminen on ollut minun tapani purkaa tunteitani ja ajatuksiani.

Myös on tärkeää kertoa läheisille ihmisille kuinka tärkeitä ja rakkaita he ovat.

Sitä tulee liian harvoin sanottua ja runojen kautta se on kaunis tapa kertoa se heille.

Runoni ovat vuosien aikana kertyneitä pöytälaatikkorunoja elämästä, kuolemasta ja rakkaudesta, jotka olen tähän kirjaan koonnut.

ELÄMÄ

Mitä on elämä?

Iloa,

naurua,

surua,

itkua,

terveyttä,

sairautta,

kaikenlaisten tunteiden ja tapahtumien kirjoa.

Jotkut pääsevät läpi elämän helpolla.

jotkut kulkevat tiellä vaikealla.

Kullakin on omat ilonsa ja ongelmansa.

Kunpa muistaisi ettei tuntisi katkeruutta ja kateutta turhaa.

Pyytää anteeksi ja anteeksi myös antaa.

Eikä pelätä tiellä tuntemattomalla,

vaan uskoa, että elämä kantaa.

Uskoa, että jopa ovet suljetut parempaan johtaa.

Virheistä opiksi ottaa.

Kun kaatuu, nousee joka kerta ylös vain uudestaan.

Muistaa pelotta rakastaa.

Sillä yksinäisyys myös sydämen särkymiseen johtaa.

Muistaa itkeä ja nauraa.

Huutaa ja olla hiljaa.

Riittää kun parhaansa tekee ja sen minkä pystyy antaa.

SADE

Hän katsoo ikkunasta sateeseen.

On hämärää ja aika matelee.

Ihmiset kadulla ilman sateenvarjoa märkänä astelee.

Joku humalassa horjahtelee.

Elämä vain eteenpäin menee.

Joskus tuntuu, ettei millään ole mitään väliä.

Ei arvoa anneta ihmiselämälle eikä sydämelle.

Moni turtuu turhuuteen.

Vaikka tekisi mitä hyvää, ei se ikinä tunnu riittävänkään.

Hän astuu yön jälkeen huomiseen.

Yrittää ajatella paremmin kuin eilen.

Hän ei halua sydäntään lannistaa eikä tunteitaan tukahduttaa.

Aurinko pilvien välistä yrittää pilkahtaa, valoaan antaa.

Se hetkeksi auttaa.

Lapsen viattoman katseen kohtaa.

Hymy aurinkoinen kasvoiltaan loistaa.

Äitinsä kiireisenä ja kireänä rattaita työntää.

Elämä on täynnä pieniä hetkiä ohi kiitäviä.

Joitakin niistä muistaa, joitakin helposti unohtaa.

Kun vain muistaisi elää hetki kerrallaan.

Kohtalo, varjot, valo ja tunteet aina elämässä kantaa.

RUKOUS

Jumalani,

jälkeen lapsuuden ja nuoruuden takkujen ja vaikeuksien.

Jälkeen eksyneen itkujen.

Läpi kivisten korprien.

Olen saanut elämäni uomilleen, silti vielä niin paljon edessäni.

Olen löytänyt sen suuren rakkauden, josta ennen kuljin vain haaveillen.

Tähän pystyn rauhassa jäädä lepäämään ja tästä pois helposti lähde en.

Kiitos Jumalani, ettet jättänyt minua yksin katetroitumaan.

Kiitos, löysin sen oikean.

Pyydän älä vie sitä minulta liian varhain pois.

Älä anna tapahtua mitään mikä veisi toiveeni paremmasta elämästä pois.

SIELUNYSTÄVÄ

Minä katson sinuun hymyillen.

Sinun lempeät silmäsi näkevät lävitseni.

Kosketat vahvoilla käsilläsi minut kipeää ja rikkiäistä sydäntäni.

Lämpö ja elämä virtaa minuun.

Huomaan pitkästä aikaa olevani oma itseni.

Unohdan vihan ja katkeruuden.

Syliisi rauhoitun,

silmiisi hukun.

Olen sinun.

Olet turvapaikkani.

Vain tässä minä nukun.

SINÄ

Hymysi on kuin aurinko joka päivääni piristää.

Olet kuin liekki joka sydämessäni roihuaa niin voimakkaana ja kirkkaana.

Olet kuin kuu taivaalla joka lohtua antaa, kun en unta saa.

Olet kaikkeni, jota ilman en olla voisi.

Älä lähde koskaan pois luotani!

AURINGONMAA

Lennä pieni lintunen luokse kukkaniittyjen.

Lennä oksalle puun

ja kuule viserrys,

kutsu tuo.

Tule luo!

YSTÄVILLENI

Minä kuuntelen teidän ilonne ja surunne, jos tahdotte kertoa.

Minä kannusta ja tuen teitä, jos sitä tarvitsette tai pyydätte.

Olette mielessäni, vaikka aikaa on mennyt ja välimatkaa on.

Olette rakkaita ja tärkeitä sielunsiskoni!

YÖLLISIÄ AJATUKSIA

Minä laulan.

Toivottavasti kuulet sen.

Minä puhun.

Toivottavasti kuulet sen.

Syvällä sisimmissäni tiedän, vaikka et aina sitä näytä, että sinä kuulet minua.

Vaikka en sanoisi mitään.

Juoksin hurjana voimatta pysähtyä.

Törmäsin sinuun.

Otin sinusta lujaa kiinni.

Sinä minusta vielä lujempaa.

Olemme vieläkin tässä.

Tuuli on ravistellut puittemme lehtiä armottomasti.

Se ei meitä kaada.

Ainakin uskon niin.

Seisot rinnallani vahvana sanomatta sanaakaan.

Silti tiedän sinun eikä minun tarvitse juosta myrskyävää tuulta enää pakoon.

Yhteen ovat juuremme kasvaneet.

Uskoni elämään horjuu välillä,

niin myös sinulla.

Salakavalasti sinä ajan kanssa korjaat sen.

Tahdon jakaa elämäni kanssasi,

olla osa sinua,

olet osa minua!

RAKKAUTTA ENSISILMÄYKSELLÄ

Kun silmiisi katsoin ensimmäisen kerran näin sielumme yhteen nivotun.

Entisen elämän ja tulevan.

Äänet ympäriltämme hävisi.

En nähnyt muuta kuin sinut.

Tiesin,

olet se oikeani,

sielunystäväni.

KAIPAUS JOULUSSA

On joulu.

Katselen kynttilän liekkiä.

Hiljenen,

muistelen teitä pois menneitä.

Te toitte minut tähän maailmaan kasvamaan, itkemään ja nauramaan.

Varmaan jostain minua vielä tarkkailette miten täällä pärjailen.

Ei milloinkaan lopu rakkaus vanhempien.

Kun kuolen, on lohdullista tietää, että olette minua vastassa.

Haette minut pois toiseen maailmaan.

SINÄ VAIN

Rakkaani,

sinä ja sinun kaunis sielusi.

Veit varkain sydämeni.

Muutuimme yhdeksi ja lupasimme sen kestävän ikuisesti.

Olet ainoa, joka tuntee todellisen sisimpäni.

Olet todellinen sielunystäväni.

Rakastan sinua aina ja äärettömästi.

JOULU RUNO

Kosketti sydäntäni enkelin siipi.

Joulurauha mieleen hiipi.

Tähti kirkas taivaalla tuikki.

Hyvää joulua se hiljaa kuiski!

ÄITIENPÄIVÄ RUNO

Niin suuri on äidin rakkaus!

Sydän niin hellä.

Puhdas kuin enkelillä.

TYHJÄ SYLI

Sinä meidän rakkautemme hedelmä,
missä olet?
Kauan olemme sinua odottanut.
Toivomme on valunut hukkaan kuin hiekka tiimalasissa.
Itken yksin salaa nämä kyyneleet sinua kaivaten.
Olen väsynyt pettymään yhä uudelleen ja uudelleen.
Tässä istun sydämeni ja sylini täynnä tyhjää.
Ole kiltti,
tule ja täydennä tämä sielunystävien rakkaus.
Täytä tämä suuri kaipaus.

KYLMYYS

Alastomat puut huojuvat tuulessa vasten harmaata taivasta.
Tämä on sieluni maisema.
Minulla ei ole sisimmissäni toivoa.
Toivoisin aurinkoa ja valoa.
Voimia silmäni avata.
En tiedä kuinka pääsisin pois tästä pimeästä tunnelista.

Tiedän asioiden elämässä olevan väliaikaisia.
Niin mustina kuin valoisina kausina.
Tällä hetkellä minulla ei vain ole voimia.
Kaikkea on nyt liikaa... murhetta.

PARANNUS

Lunta sataa hiljalleen.

Katuvalot saavat hanget kimaltamaan.

Nostan katseeni taivaaseen.

Tähtiä ei näy.

On vain pimeää.

Aika kiittää eteenpäin.

Vuosi on taas mennyt.

Minä haavojani vieläkin parantelen.

Se on varmasti projekti ikuinen.

Annan anteeksi muille ja itselleni.

Se on jo hyvä alku.

Haluan tehdä hyviä tekoja.

Sydämeni pohjasta rakastaa.

Riisua pois kaiken vihan ja katkeruuden.

Tahdon rauhan ja ilon sisimpääni.

Osata elää hetkessä.

Osata ikävöidä kauniisti.

Kulkea silmät auki.

Hyväksyä kohtalon polun ja asiat, joihin en voi itse vaikuttaa.

Elämä tuo iloja ja suruja. Runoni ovat vuosien varrelta
kertyneitä pöytälaatikko runoja elämästä, kuolemasta
ja rakkaudesta.

BoD

9 789528 095583